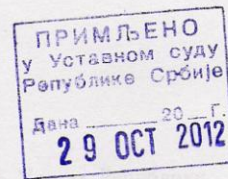

УСТАВНИ СУД

Немањина 26
11000 Београд

Доставља се ради обавештености:

Средства јавног информисања и јавност

Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.

*Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.
(Члан 2 Устава Републике Србије)*

*Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.
(1. став Члана 166 Устава Републике Србије)*

Уставни суд одлучује о:

*1. Сагласности закона и других општих аката са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима,
(Почетак Члана 167 Устава Републике Србије)*

Устав је највиши правни акт Републике Србије.

*Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.
(2. и 3. став Члана 194 Устава Републике Србије)*

Предмет: *Оцена уставности Члана 12 Закона о председнику Републике*

На основу Устава Р. Србије (Члан 56, 1. став Члана 166, тачка 1. Члана 167, и други став Члана 168) подноси се

ПРЕДЛОГ

да Уставни суд, ради заштите уставности, оцени уставност Члана 12 Закона о председнику Републике.

УСТАВНИ СУД

Немањина 26
11000 Београд

Доставља се ради обавештености:

Средства јавног информисања и јавност

Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.

Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.
(Члан 2 Устава Републике Србије)

Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.
(1. став Члана 166 Устава Републике Србије)

Уставни суд одлучује о:

1. Сагласности закона и других општих аката са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима,
(Почетак Члана 167 Устава Републике Србије)

Устав је највиши правни акт Републике Србије.

Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.
(2. и 3. став Члана 194 Устава Републике Србије)

Предмет: *Оцена уставности Члана 12 Закона о председнику Републике*

На основу Устава Р. Србије (Члан 56, 1. став Члана 166, тачка 1. Члана 167, и други став Члана 168) подноси се

ПРЕДЛОГ

да Уставни суд, ради заштите уставности, оцени уставност Члана 12 Закона о председнику Републике.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Надлежност Уставног суда

У преамбули овог дописа цитирани први став Члана 166 Устава Републике Србије јасно обавезује Уставни суд, и даје му пуно уставно право, да штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе. Члан 167 Устава детаљно и јасно утврђује питања о којима је Уставни суд обавезан да одлучује. Тачка 1 Члана 167 Устава утврђује надлежност Уставног суда да одлучује о сагласности закона са Уставом.

2. став Члана 168 Устава дају право сваком држављанину Р. Србије да предложи Уставном суду да оцени уставност закона.

Претходно показује да је Уставни суд надлежан за оцену уставности закона, у овом случају Члана 12 Закона о председнику Републике, и да држављанин има право да предложи Уставном суду да Уставни суд покрене и спроведе поступак за оцену уставности закона.

II. Неуставност Члана 12 Закона о председнику Републике

У Србском / српском језику је јасно значење речи бирати / бити биран и изабрати / бити изабран. Јасна је разлика између њихових значења. Разлика је суштинска.

Бирати значи радњу испитивања свих могућности да би се одредило најповољније решење. Бити биран значи бити међу тим могућностима међу којима се тражи решење.

Изабрати значи доношење, усвајање и спровођење одлуке о најповољнијем, најбољем решењу међу разматраним могућим решењима, међу бираним. Бити изабран означава да јеси прихваћен, усвојен и проглашен за најповољнији, најбољи међу бираним.

Устав Републике Србије из 1990. године јасно и недвосмислено одређује у 3. ставу свог Члана 86 следеће:

Исто лице може бити изабрано за Председника Републике највише два пута.

Тај Устав је дозвољавао сваком да буде биран неограничено много пута. Ово је битно промењено. Критеријум је строжији у садашњем Уставу:

Нико не може више од два пута да буде биран за председника Републике.

3. став Члана 116 Устава Р. Србије

Одредба Устава је изричита, безусловна и без ограничења. Потпуно је јасна. Нико не може више од два пута да буде кандидат за председника Републике. Свака одредба сваког другог акта мора да буде у складу с Уставом (2. и 3. став Члана 194 Устава), јер ако није онда је неважећа.

Нико не може више од два пута да буде изабран за председника Републике, без обзира на то колико су му трајали први и други мандат.

(Члан 12 Закона о председнику Републике)

Први део (*Нико не може више од два пута да буде изабран за председника Републике*) овог Члана 12 Закона о председнику Републике је у складу са 3. ставом Члана 86 Устава Републике Србије из 1990. године. Он дозвољава неограничен број кандидовања једног

лица за председника Републике. Он је у супротности са 3. ставом Члана 116 садашњег Устава. Зато је Члан 12 Закона о председнику Републике неважећи. Свако тумачење супротно 3. ставу Члана 116 Устава Р. Србије је неважеће.

Народ је референдумски прихватио Устав, те и 3. став Члана 116 Устава, да би се отвориле могућности за освежавање групе кандидата за председника Републике. Устав се мења из суштинских разлога. Нови устав доноси суштинске промене. То се види и у одредбама старог и новог Устава за избор председника Републике. Није у питању формална промена, нити се ради о језичкој непрецизности. Оба Устава јасно и прецизно одређују ограничење за кандидовање и за избор за председника Републике. Првим делом Члана 12 Закона о председнику Републике се изиграва суштинска промена исказана у 3. ставу Члана 116 Устава и враћа се на Устав из 1990. године.

III. Непоштовање Устава, демократије, слободе и суверености држављана

Супротност Уставу наведеног Члана 12 Закона о председнику Републике значи непоштовање Устава, те тиме и његову неважност (2. и 3. став Члана 194 Устава) док се не усклади с Уставом.

Закон не може да мења уставну одредбу, а што чини Члан 12 Закона о председнику Републике. Устав су држављани Републике Србије усвојили референдумском одлуком. Народни посланици су њихови представници. Они су обавезни да поштују референдумску одлуку држављана Р. Србије. Усвајањем противуставног Члана 12 Закона о председнику Републике је ниподаштавано референдумско опредељење народа. Тиме је погажена демократија. Тиме се одузима сувереност од народа. Тиме се делује супротно Уставу Републике Србије (супротно његовим Члановима 1 и 2).

Народ сматра да су два покушаја за избор за председника Републике довољна. То је и показао тиме што ни један од кандидата у другом изборном кругу ове године није добио подршку већине од броја уписаних бирача. Њима је то био по трећи изборни процес у коме су по два пута бирани. Упркос томе и 3. Ставу Члана 116 Устава, њихова имена су била на листи кандидата за председника Републике. Већи део народа није ни једном од њих дао подршку. Демократија је владавина већине, а не мањине. Садашњи закон дозвољава да кандидат само са једним гласом ЗА буде изабран за председника Републике! Зар то све није спрдање с демократијом и народом?

Вишеструко (више од два пута) кандидовање истог лица за председника Републике доводи до спутавања других лица, а пре свега из исте странке, да буде кандидат. Народ очигледно не прихвата такво устоличавање.

IV. Закључак

Показано је да наведени Члан 12 Закона о председнику Републике крши одредбу Устава (3. став Члана 116 Устава Р. Србије). Зато треба да се усклади с Уставом.

Београд, 28. октобар 2012. године.

С поштовањем,

Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ,
ЈМБГ 2910939710225
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд